

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 10C/16/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816201001
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Kohútová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2017:3816201001.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Miriam Kohútovou, PhD. v právnej veci žalobkyne JUDr. L. T., nar. X.X.XXXX, bytom F. XX/X, U., proti žalovanému v 1.rade U. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. 8, U., v X.rade F. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom F. 8, U., v 3.rade Ing. A. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom F. 8, U., o zaplatenie 4.160 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovaným v 1., 2. a 3. rade nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa pôvodne podanou žalobou, doručenou na tunajší súd 28.1.2016, domáhala voči žalovanému v 1.rade zaplatenia sumy vo výške 2.860 eur s príslušenstvom. Svoju žalobu odôvodnila tým, že žalobkyňa a žalovaní boli podieloví spoluvlastníci domu súp.č. XXX/X, postaveného na parc.č. XX, CKN parcela č. XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 337 m² a CKN parc.č. XX záhrady o výmere 273 m², zapísané v LV č. XXX k.ú. F. C., každý v polovici, titulom darovacej zmluvy z roku 1991. Dňa 7.10.2015 žalovaný v 1.rade previedol svoj polovičný podiel k uvedeným nehnuteľnostiam darom na svojich rodičov a to F. Y. a Ing. A. Y., a títo sú od povolenia vkladu vlastníckeho práva pod č. V XXXX/XXXX od 16.11.2015 podielovými spoluvlastníkmi podielu na nehnuteľnostiach v LV č. XXX k.ú. F. C., každý v 1/4-ine. Predmetné nehnuteľnosti užívajú od augusta 2004 výlučne žalovaný v 1.rade s jeho rodičmi, ktorí znemožňujú žalobkyňi akýkoľvek výkon práv podielového spoluvlastníctva. Na vchodových dverách už pred cca 10 rokmi vymenili zámky, kľúče odmietajú žalobkyňi vydať, obviňujú žalobkyňu z neexistujúcej trestnej činnosti a údajného fyzického násillia, kvôli ktorým sa žalobkyňa nemôže ani len priblížiť k vlastnému majetku z dôvodu prebiehajúceho konania o vrátenie daru sp.zn. 9C 154/2011 vedenom na OS Prievidza. Návrh žalobkyne vo veci vedenej na tun.súde pod sp.zn. 17C 66/2010 o zrušenie a voporiadanie podielového spoluvlastníctva bol právoplatne zamietnutý pre dôvody hodné osobitného zreteľa, spočívajúce v tom „žalovaný sa musí starať o svojich rodičov“. Žalobkyňa sa domáha na tun.súde náhrady za užívanie svojho podielu za obdobie od 1.9.2011 do 28.2.2015, ktoré konanie sa vedie na tunajšom súde pod sp.zn. 12C 18/2015. Predmetom tohto sporu zostáva náhrada za užívanie spoluvlastníckeho podielu 1 vo vlastníctve žalobkyne v predmetných nehnuteľnostiach a to za obdobie v konaní 12C 18/2015 neuplatnené a to od 1.3.2015 do budúcnosti vo výške 260 eur mesačne. V spise 12C 18/2015 sa nachádza výzva na úhradu sumy 250 eur mesačné nájomné za dom a 10 eur mesačne za pozemky, ktoré žalovaný v 1.rade prevzal s požiadavkou, aby žalobkyňi platil 260 eur mesačne vždy do 15.dňa v mesiaci, čo nerobí a tým je daný nárok a úrok z omeškania každý mesiac od 16.dňa v mesiaci v zákonnej výške. Za obdobie od 1.3.2015 do dátumu povolenia vkladu vlastníckeho práva na rodičov žalovaného v 1.rade, teda do 16.11.2015 si žalobkyňa uplatňuje nárok na užívanie jej podielu vo forme peňažnej náhrady podľa § 137 ods. 1 Obč. zákonníka a od 17.11.2015 titulom bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1, 2 a nasl. Obč. zákonníka vo výške nájmu v mieste obvyklého. Nárok na užívanie

spoluvlastníckeho podielu má aj za obdobie po prevode podielu na oboch rodičov žalovaného v 1.rade, nakoľko žalovaný v 1.rade v predmetnej nehnuteľnosti naďalej býva, už bez právneho dôvodu a užíva celú nehnuteľnosť a záhradu, hoci mu toto právo od 17.11.2015 nepatrí. V predmetnej nehnuteľnosti má žalovaný stále nahlásené miesto podnikania - kovoobrábanie a to napriek svojmu tvrdeniu, že žiadnu podnikateľskú činnosť údajne v dome č. 519/8 nevykonáva a toto nie je možné na živnostenskom úrade zrušiť.

2. Okresný súd v Prievidzi uznesením sp.zn. 10C 16/2016-122 zo dňa 12.4.2017 pripustil rozšírenie okruhu účastníkov sporu o žalovaných v 2. rade F. Y. a 3.rade Ing. A. Y. a zmenu návrhu voči žalovanému v 1. rade o zaplatenie sumy 2.217,60 eur s príslušenstvom za obdobie od 16.3.2015 a voči žalovaným v 1., 2. a 3. rade o zaplatenie spoločne a nerozdielne sumy vo výške 1.942,40 eur s príslušenstvom za obdobie od 16.11.2015, uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 9.8.2017.

3. Okresný súd v Prievidzi uznesením 10C 16/2016-149 zo dňa 4.8.2017 pripustil zmenu návrhu voči žalovanému v 1. rade o zaplatenie sumy 2.406,53 eur s príslušenstvom za obdobie od 16.3.2015 a voči žalovaným v 1., 2. a 3. rade o zaplatenie spoločne a nerozdielne sumy 3.319,04 eur s prísl. za obdobie od 16.11.2015. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.8.2017.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie a to výsluchom strán sporu, vyjadrením OÚ Prievidza OÚP zo dňa 5.1.2016, darovacia zmluva z 7.10.2015, rozhodnutie OÚ, katastrálny odbor zo dňa 16.11.2015, rozsudkom tun. súdu 12C 18/2015 zo dňa 15.10.2015, odvolanie žalobkyne voči uvedenému rozsudku č.l. 24-30, vyjadrenie žalovaného v 1.rade zo dňa 19.4.2016, vyjadrenie žalovaného v 1.rade zo dňa 21.6.2016, uznesenie 10C 16/2016-122 zo dňa 12.4.2017, vyjadrenie žalobkyne zo dňa 18.5.2017, ZP č. 44/2017 znalca Ing. Adolfa Daubnera z odboru stavebníctvo, uznesenie 10C 16/2016-148 zo dňa 4.8.2017, uznesenie 10C 16/2016-149 zo dňa 4.8.2017, zápisnica z pojednávania zo dňa 22.5.2012 z konania tunajšieho súdu 9C154/2011, zápisnica z pojednávania zo dňa 30.3.2011 z konania tunajšieho súdu 17C66/2010, zápisnica z pojednávania zo dňa 8.11.2010 z konania tunajšieho súdu 17C66/2010, darovacia zmluva zo dňa 4.11.1991, výzva na vrátenie daru zo dňa 20.2.2009, odborný posudok o invalidite žalobkyne, dovolanie žalobkyne k č.k 6Co187/2016 KS Trenčín zo dňa 20.4.2017, znalecký posudok 9/2011 Ing. Adolfa Daubnera, znalecký posudok 39/2015 Ing. Adolfa Daubnera, vyjadrenie žalobkyne k vyjadreniu žalovaného k dovolaniu zo dňa 9.6.2017, Lv č. XXX k.ú Veľká C., výpis zo živnostenského registra, fotografie, doklad o výpočte ekvivalentu za čo sa prenajímajú byty, na základe čoho mal zistený tento skutkový a právny stav:

5. Žalobkyňa a žalovaný v 1. rade boli podľa zápisu v katastri nehnuteľností každý v podiele 1/2 podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností v katastrálnom území F. C., a to pozemkov s parcelným číslom 19 o výmere 337 m2 zastavané plochy a nádvoria a s parcelným číslom XX o výmere 273 m2 záhrady a stavby, rodinného domu so súpisným číslom XXX, postaveným na pozemku parcela č. XX do 16.11.2015. Podielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovaného v 1. rade vzniklo na základe darovacej zmluvy uzavretej dňa 4.11.1991 medzi darcami - dovtedajšími bezpodielovými spoluvlastníkmi F. Y., otcom odporcu a jeho vtedajšou manželkou A. Y., matkou navrhovateľky a odporcu na strane jednej a účastníkmi konania ako obdarovanými na strane druhej, pričom v tejto zmluve bolo dohodnuté, že darcovia si k predmetným nehnuteľnostiam ponechávajú právo doživotného bývania v rozsahu najmenej jednej izby s príslušenstvom, pričom toto právo nebude vyznačené ako ľarcha na uvedených nehnuteľnostiach.

6. Dňa 7.10.2015 žalovaný v 1. rade previedol svoj podiel v 1/2 na vyššie uvedených nehnuteľnostiach darom na svojich rodičov a to na žalovaného v 2. rade a na žalovanú v 3. rade a títo sú od povolenia vkladu vlastníckeho práva po č. V XXXX/XXXX od 16.11.2015 podielovými spoluvlastníkmi podielu na nehnuteľnostiach v LV č. XXX v k.ú F. C., každý v 1/4-ine.

7. Všeobecná hodnota nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXX pre k. ú. F. C. bola stanovená na základe uznesenia tunajšieho súdu v konaní pod sp. zn. 17C/66/2010 znaleckým posudkom Ing. Adolfa Daubnera č. 9/2011 na sumu 87.500 eur, pričom nebyť stavebných investícií vykonaných so súhlasom žalovaného v 1. rade, no bez súhlasu žalobkyne, by bola hodnota týchto nehnuteľností 85.100 eur. Ďalším znaleckým posudkom Ing. Adolfa Daubnera, znalca z odboru stavebníctvo č. 39/2015, vypracovaného na základe žiadosti žalobkyne, určil znalec všeobecnú hodnotu nájmu pozemkov zapísaných na liste vlastníctva č. XXX pre k. ú. F. C. za obdobie od 17.2.2011 do 17.2.2015 na

sumu 1.650 eur. Ďalším znaleckým posudkom Ing. Adolfa Daubnera, znalca z odboru stavebníctvo, č. 44/2017, vypracovaného na základe žiadosti žalobkyne, určil znalec všeobecnú hodnotu nájmu pozemkov zapísaných na liste vlastníctva č. XXX pre k. ú. F. C. za obdobie od 18.2. 2015 do 18.2. 2017 na sumu 365 eur /rok. V súčasnosti je dom obývaný žalovanými v 1. až 3. rade. Žalobkyňa bývala rodinnom dome a užívala nehnuteľnosti, ku ktorým má spoluvlastnícke právo, až do roku 2004, keď po vzájomnom rodinnom konflikte so svojou matkou z tohto domu odišla. Odvtedy komunikuje so svojou matkou, jej manželom a žalovaným v 1. rade len písomne, pričom iný kontakt so svojou rodinou odmieta. Matka žalobkyne jej dňa 11.6.2006 zaslala spolu so zmierlivo ladeným listom návrh dohody o vrátení nehnuteľností, čo odôvodnila tým, že vyhovuje je predchádzajúcemu návrhu bez toho, aby bolo v týchto listinách konštatované akékoľvek protiprávne konania navrhovateľky vo vzťahu k darcom, pričom podľa dohody mal dar vrátiť darcom aj žalovaný. Na tento list žalobkyňa reagovala expresívnym listom zo dňa 11.7.2006, v ktorom podpísanie týchto listín podmienila predložením listiny o vydedení. Na to matka žalobkyne reagovala expresívnym listom zo dňa 18.7.2006, v ktorom uviedla, že nemá v úmysle žalobkyňu vydediť a vrátenie daru odôvodnila potrebou rekonštrukcie nehnuteľností. Znova až expresívnym listom zo dňa 15.1.2009 matka žiadala od žalobkyne predloženie podpísanej dohody o vrátení daru, pričom k listu priložila listinu označenú ako vydedenie, z ktorej však nemožno vyvodiť žiadne skutočností dôvodnosti takto označeného právneho úkonu. Na tento list žalobkyňa reagovala nesúhlasne listom zo dňa 20.2.2009, na čo listom zo dňa 14.3.2009 matka žalobkyne žalobkyňu oznámila, že už netrvá na vrátení daru.

8. Vyššie uvedené skutočnosti mal súd zistené už v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 17C/66/2010, v ktorom konaní tunajší súd rozsudkom č. k. 17C/66/2010-152 zo dňa 2.5.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/145/2011-184 zo dňa 25.10.2012 návrh žalobkyne o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam zamietol, vychádzajúc z ust. § 142 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého z dôvodov hodných osobitného zreteľa súd nezruší a nevyporiada spoluvlastníctvo prikázaním veci za náhradu alebo predajom veci a rozdelením výťažku.

9. Z vykonaného dokazovania vo vyššie uvedenom súdnom konaní súd vyvodil záver, že nehnuteľnosti, ku ktorým sa žalobkyňa domáhala proti žalovanému vyporiadania ich podielového spoluvlastníctva sú tvorené stavbou rodinného domu postaveného rodičmi žalovaného a pozemkami pri a pod týmto rodinným domom, pričom tieto nehnuteľnosti boli účastníkom darované týmito osobami z ich bezpodielového spoluvlastníctva do ich podielového spoluvlastníctva s dohodou, že rodičia žalovaného budú môcť tieto nehnuteľnosti užívať po dobu zvyšku svojho života. Tieto nehnuteľnosti žalovaný spolu so svojimi rodičmi naďalej užíva, pričom predovšetkým rodičia žalovaného sú vzhľadom na svoje príjmy, majetok a citový vzťah k týmto nehnuteľnostiam odkázaný na bývanie v týchto nehnuteľnostiach. Tieto skutočnosti odôvodňujú posúdenie vzťahu účastníkov ako vzťahu, v ktorom sú prítomné dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 142 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaného nemožno v tomto čase až do smrti jeho rodičov spravodlivo žiadať, aby bolo jeho podielové spoluvlastníctvo s navrhovateľkou zrušené a vyporiadané či už tak, že on bude pred smrťou svojich rodičov povinný vyplatiť navrhovateľku z týchto nehnuteľností alebo sa tieto nehnuteľnosti na základe nariadenia súdu vyporiadajú tak, že sa predajú, keďže v prípade takéhoto postupu, by žalovaný zostal, či už v rovine právnej alebo morálnej záväzok postarať sa o bývanie svojich rodičov. Akékoľvek žalobkyňou navrhované a do úvahy súdu prichádzajúce vyporiadanie podielového spoluvlastníctva účastníkov akceptujúc vôľu žalobkyne nebyť vlastníčkou uvedených nehnuteľností a jej narušený vzťah s jej matkou, by bolo spojené s takými negatívnymi následkami vo vzťahu k žalovanému a jeho rodičom, ktoré by výrazným spôsobom presahovali záujem žalobkyne na nezotrvaní v spoluvlastníckom vzťahu so žalovaným. Naopak je dôvodné, aby bola žalobkyňa vo vzťahu ku svojej matke a členom jej rodiny naďalej zaťažená svojimi povinnosťami vyplývajúcimi z § 630 Občianskeho zákonníka, keďže práve jej matka sa svojím neuvážaným darovaním nehnuteľností, neuvedomujúc si, že účelom dedenia je predovšetkým spoločenský záujem na posilnení rodinných väzieb, voči nej vzdala svojich práv vyplývajúcich z § 469a ods. 1 písm. a) G. zákonníka.

10. Krajský súd v Trenčíne sa s právnou argumentáciou prvostupňového súdu vo vyššie uvedenej právnej veci stotožnil, a poukázal tiež na to, že podľa ustálenej súdnej praxe /R 100/99/ v neprospech navrhovateľa môže byť za dôvod osobitného zreteľa považované aj to, že navrhovateľke predovšetkým ide o vyriešenie sporných užívacích vzťahov. Z okolností nadobudnutia spoluvlastníctva účastníkov je zrejme, že darovanie bolo v danom prípade motivované zámerom utužiť rodinné väzby medzi

obdarovanými účastníkmi a darcami. Hoci išlo o bezodplatný prevod vlastníctva a darovacia zmluva to výslovne neuvádza, uvedený zámer utužovať rodinné vzťahy je zvýraznený zakotvením záväzku v darovacej zmluve umožniť darcom bezplatné užívanie nehnuteľností a zmluvne zvýrazneným právom žiadať vrátenie daru. Tieto zábery darovacej zmluvy sa nenaplnili, keďže vzťahy medzi navrhovateľkou na jednej strane a darcami spolu s odporcom na druhej strane sa vyhrotili do takej miery, že navrhovateľka nemá záujem pomáhať darcom, nechce s nimi nič mať, pričom jej záujmom je pretransformovať svoje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam na finančnú hotovosť a zbaviť sa tak svojho záväzku zabezpečiť bývanie darcov podľa darovacej zmluvy, ako aj hrozby realizácie práva darcov vrátiť dar.

11. V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 9C/154/2011 sa matka navrhovateľky, Ing. A. Y. so svojím manželom, F. Y. domáhajú ako navrhovatelia od navrhovateľky ako odporkyni, vrátenia daru, vydania spoluvlastníckeho podielu vo výške 1/2 na nehnuteľnostiach zapísaných v KN, na LV č. XXX, k.ú. F. C.. Súd vo veci rozsudkom č. k. 9C/154/2011-147 zo dňa 16.5.2013, proti ktorému v zákonnej lehote podala odporkyňa odvolanie, návrhu vyhovel. Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 17Co/396/2013-195 zo dňa 26.3.2014 rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že okresný súd správne vyložil pojem dobrých mravov, no vrátenie daru podľa citovaného ustanovenia možno žiadať iba pri ich hrubom porušení. Prezentoval právny názor, že Občiansky zákonník výrazom „hrubo porušuje“ vyžaduje intenzívnejšiu formu porušenia dobrých mravov ako je tomu v prípadoch kvalifikovaných bez tohto prívlastku, teda pri „prostom“ porušení dobrých mravov. Pritom už „prosté“ porušenie dobrých mravov je potrebné považovať za závažné konanie v zásadnom rozpore so všeobecne uznávanými pravidlami správania, čo možno vyvodiť zo závažnosti jeho následkov, ktorým je napríklad neplatnosť právneho úkonu (ust. § 39 OZ) alebo možnosť vydedenia (ust. 469a ods. 1 písm. a/ OZ). Pod pojem hrubé porušenie dobrých mravov tak spadajú skutočne najzávažnejšie zo závažných porušení spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, rešpektovaných rozhodujúcou časťou spoločnosti a majúcich povahu základných noriem. Nezáujem o darcov, ich ignorácia a ani nezáujem o darované nehnuteľnosti, ich údržbu a platenie dane, tak ako boli zistené okresným súdom, takýmto konaním v danom prípade nie je.

12. Ďalším rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 9C/154/2011-216 zo dňa 4.9.2014, súd návrh matky navrhovateľky a jej manžela o vydanie daru zamietol, keď dospel k právnomu záveru, že návrh navrhovateľov na vydanie spoluvlastníckeho podielu odporkyne (navrhovateľka v tomto konaní) vo výške 1/2 na nehnuteľnostiach zapísaných v KN, na LV č. XXX, k.ú. F. C., nie je dôvodný. Rozhodnutie zdôvodnil tým, že podľa ustálenej súdnej praxe a rozsiahlej slovenskej a českej judikatúry je potrebné pri aplikácii cit. ust. § 630 Občianskeho zákonníka vychádzať z toho, že predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu nie je akékoľvek nevhodné správanie sa obdarovaného alebo nevďak, ale také správanie, ktoré s prihliadnutím na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Obvykle ide o porušenie značnej intenzity alebo o porušovanie sústavné, a to či už fyzickým násilím, hrubými urážkami, neposkytnutím potrebnej pomoci a podobne (napr. rozhodnutie NS ČR sp. zn. 32Odo 429/2003 zo dňa 26.5.2004, rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo 108/2007 zo dňa 27.5.2008). Pri posudzovaní, či určité konkrétne správanie obdarovaného možno považovať za hrubé porušenie dobrých mravov, treba pritom vychádzať z princípu vzájomnosti. To znamená, že treba brať do úvahy a hodnotiť aj správanie darcu, zistiť, či tento sám sa nespráva voči obdarovanému v rozpore s dobrými mravmi a či práve jeho správanie sa nie je príčinou nevhodného správania sa obdarovaného voči nemu a členom jeho rodiny (rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo 1108/2007 zo dňa 27.5.2008).

13. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 12C/18/2015-270 zo dňa 15.10.2015, právoplatný v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne 6 Co 187/2016-317 zo dňa 28.2.2017, súd návrh žalobkyne na zaplatenie sumy 11.527,73 eur voči žalovanému v 1. rade zamietol, keďže v konaní nebolo preukázané, že by užíval predmetné nehnuteľnosti vo väčšom rozsahu, než mu podľa veľkosti jeho spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnostiam patrí (§ 137 a nasl. OZ), ako aj z dôvodu, že uplatňovaný nárok, je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ). Krajský súd v Trenčíne potvrdil vyššie uvedeným rozsudkom prvostupňové rozhodnutie na základe toho, že žalobkyňa nepreukázala v konaní objektívny dôvod, že nemôže užívať svoj spoluvlastnícky podiel, resp. že by jej druhý spoluvlastník bránil v užívaní nehnuteľnosti ako i skutočnosť, že žalovaný v 1. rade užíva sporné nehnuteľnosti vo väčšom rozsahu, než mu podľa jeho spoluvlastníckeho práva k nehnuteľnostiam patrí.

14. Súd mal z výsluchu žalobkyne zistené, že trvá na podanej žalobe a dôvodoch v nich uvedených. V predmetnom spore sa dokazuje iba vlastníctvo podielu. Skutočnosť, že niekto tento podiel užíva nad rámec čo mu patrí bez dohody o bezplatnom užívaní a ak sa to preukáže výška peňažného ekvivalentu, ktorá sa počíta podľa ustálenej judikatúry formou ZP a znalec pri výpočte ekvivalentu vychádza z nájomného v mieste obvyklého u obdobných nehnuteľností v danom mieste a čase. V tomto prípade znalec mohol vypočítať iba ekvivalent za pozemky. Domy nemal s čím porovnávať, pretože sa v tejto lokalite neprenajímajú a preto pri výpočte vychádzala z nájomného za byty v Prievidzi zníženého o polovicu, čiže sadzba cca 2,20 eur za m². Žalobkyňa uplatňovala ešte menej, na čo má zákonný nárok a ani toto neboli žalovaní 1 až 3 ochotní platiť. Žalobkyňa je podielový spoluvlastník v polovici, titulom účasti na stavbe domu a už aj ku dnešnému dátumu titulom vydržania, na základe uskutočňovania stavby viacerými osobami (judikát NS ČR sp.zn. 22Cdo 1174/2001, vydržania - rozsudok NS SR 2Cdo 27/2005), pretože podiel drží v dobrej viere ako svoj 36 rokov od kolaudácie stavby od r. 1981. Darovacia zmluva z r. 1991 je zastierací úkon,, pretože prevod podielu na jej osobu nebol nikdy bezodplatný. Ona za svoj podiel zaplatila tým, že dom stavala, čo bolo už preukázané potvrdzujúcou výpoveďou žalovanej 3/, konkrétne v zápisnici z 30.3.2011 č.k. 17C 66/2010 a taktiež vložila vlastné investície vo výške 400 000 Sk, ktoré v čase ich vnosu presahovali hodnotu celej nehnuteľnosti vrátane pozemkov. Poukazuje na to, že pokiaľ sa v DZ uvádza majetkové protiplnenie, pričom bezplatné užívanie jednej izby s príslušenstvom je tam ocenené, nejde o dar. Poukazuje na judikát NS SR sp.zn. 3Cdo 302/2009 zo dňa 24.2.2011, z ktorého vyplýva, že bezplatnosť je splnená vtedy, ak obdarovanému nevzniká nijaká právna povinnosť poskytnúť za dar majetkovú hodnotu vyjadriteľnú v peniazoch. V danom prípade sa u nej toto plnenie vyžaduje, od žalovaného 1/ ho nežiadala nikdy. Stále je podielovým spoluvlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, ktorého vlastnícke práva sa obmedzujú výlučne na právo byť zapísaná v katastri nehnuteľností a právo platiť dane. Z titulu vlastníctva 1- ci má právo užívať výmeru zodpovedajúcu jej podielu. Neužíva reálne nič, pretože na dome sú už od r. 2004 vymenené zámky. Táto skutočnosť vyplýva zo zápisnice v konaní vedenom pred tun. súdom 17C 66/2010, kde žalovaná 3/ v pozícii svedka vypovedá: „vchodové dvere sa robili v roku 2004 alebo v r. 2005“. S výmenou plastových dverí sa vymenili zámky, čiže od r. 2004 nemôže do vlastnej nehnuteľnosti vstúpiť. Obsahom vl. práva je aj faktická moc nad vecou a ona nemá právo o svojom podiele slobodne rozhodovať. Poukazuje na to, že kauza vedená pred tun. súdom 9C 154/2011 o vrátení daru, nie je právoplatne skončená, pretože NS SR rozsudkom KS v TN, kde ju pripravili o trovy konania, plus uznesenie, ktorým bol zamietnutý návrh na opravu pre údajné porušovanie dobrých mravov bol pod sp.zn. 22Cdo 176/2016, 2Cdo 177/2016 pre porušenie zákona zrušený. Žalovaní v 2 a 3 rade sa žiadneho vrátenia daru nedovolali, pretože jednak to nebol dar a žaloba vo veci 9C je aktuálne neprávoplatne zamietnutá. Dom má tri podlažia, čomu zodpovedá výmera 260,03 m², z toho 1/2 by mala užívať žalobkyňa vo výmere 130,015 m² a 1/2 podielu na záhrade. Žalobkyňa však žaluje reálnosť domu len 114 m², pretože rešpektuje neplatnú DZ a odpočítala nie jednu izbu s príslušenstvom, ale dve z výmery, ktorú reálne žalovaní v 2 a 3 rade užívajú a to obývačku a spáľňu na druhom nadzemnom podlaží. Rozsudok tunajšieho súdu 12C 18/2015 je podľa jej názoru arbitrárny, nezákonný, pretože je v rozpore s judikatúrou najvyšších súdnych autorít. Pokiaľ ide o argumentáciu krajského súdu s poukazom na § 3 musí konštatovať, že odvolací súd nielenže nechápe základnú podstatu vl. práva, nerešpektuje judikatúru, ale nedočítal dokonca ani § 3. Z tohto ustanovenia OZ vyplýva „výkon práv a povinností z občiansko-právnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi“, takže v danom prípade okrem dobrých mravov musí existovať to, čo je pred spojku ak, a to právny dôvod na zásah do vl. práva. A takýmto dôvodom podľa ustálenej judikatúry je výlučne preukázanie dohody o bezplatnom užívaní podielu, čo žalovaní v 1 až 3 rade nepreukážu nikdy, pretože sa 7 rokov súdi o peniaze, s bezplatným užívaním nesúhlasí. Argumentácia odvolacieho súdu je úplne scestná, pretože práva podielového spoluvlastníka, ktorý niečo nadobudol darom, kedy k nemu eventuálne došlo a napr. kúpou obsah tohto práva je totožný, zahŕňa faktickú moc nad vecou a vôľou vlastníka o svojom podiele slobodne rozhodovať a v žiadnom prípade za súladu s dobrými mravmi nemožno považovať, keď mu ostatní užívatelia vyčlenia nejaký podiel bez jeho súhlasu, ktorý ani nezodpovedá výmere, ktorá mu patrí a okrem toho mu svojim správaním znemožňujú vec užívať. Tvrdenie odvolacieho súdu, že právo na zaplatenie náhrady má podielový spoluvlastník len vtedy, keď podiel užívať nemôže, ale nemá právo, keď ho užívať nechce, je výmyslom krajského súdu, takéto judikáty neexistujú, a sú v rozpore so samotnou podstatou vl. práva, ktorého podstatou je vôľa vlastníka o svojej veci rozhodovať. To, že niekto užíva nejakú vec odjakživa neznamená, že má na to právny dôvod. Pokiaľ tolerovala bezplatné užívanie v minulosti, išlo podľa ustálenej judikatúry NS ČR 25Cdo 2230/2007 a 22Cdo 1442/2004 o výprosu, t.z. o nezáväznú pôžičku, ktorá trvá iba dovtedy, kým vlastník svoje právo užívať bezplatne neodvolá a toto právo nie je možné vydržať. Pokiaľ odvolací súd tvrdí, že nič nebráni užívať vlastnú nehnuteľnosť,

poukazuje na to, že dom sa riadne nevykuruje. Pri rozsahu poškodenia jej zdravia, je prinútiť ju bývať v tomto dome zásah do práva na život, pretože to priamo ohrozuje jej zdravie. poškodenie chrbtice jej absolútne znemožňuje akýkoľvek výkon práce na záhrade, práce v predklone, nosenie ťažkých bremien a preto má v úmysle, keďže jej žalovaní za svoj podiel neplatia nič, jej podiel prenajímať. Poukazuje ohľadne náhrady na judikát NS SR 4Cdo 277/2009, z ktorého je jasné, že obsahom vl. práva je okrem iného aj oprávnenie vlastníka vec v medziach zákona užívať. Každý zo spoluvlastníkov je v zmysle § 137 ods. 1 OZ oprávnený spoločnú vec užívať v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu. V prípade, že spoluvlastníkovi nie je zabezpečené užívanie spoločnej veci v rozsahu jeho spol. podielu, má právo na poskytnutie k tomu zodpovedajúcej náhrady vo forme peň. plnenia. Tomuto právu potom korešponduje povinnosť vlastníka, ktorý vec užíva takéto plnenie spoluvlastníkovi vylúčenému z užívania spol. veci poskytnúť. Najvyšší súd poukazuje na to, že spoluvlastnícky podiel vyjadruje mieru účasti spoluvlastníka na právach a povinnostiach k spoločnej veci, nie je totiž podielom reálnym ale ideálnym, a v rámci neho nie je možné oddeliť, čo je výlučne podiel jedného spoluvlastníka a čo je výlučne podiel druhého spoluvlastníka. Preto záver krajského súdu vo veci 12C o tom, že žalovaný v 1 rade neužíva podiel žalobkyne, lebo užíva len jednu izbu, nezodpovedá zákonu, lebo aj z tej jednej izby jej patrí polovica. Najvyšší súd konštatuje, že tento vzťah vyplýva zo zákona podľa § 137 ods. 1 OZ v spojení s § 123 OZ a ide o právo majetkovej povahy. V danom prípade bolo preukázané, že na dome sú vymenené zámky, nielen v tomto konaní, ale už v konaní 17C 66/2010, žalobkyňa je úplne vylúčená z užívania vlastného majetku a podľa ustálenej judikatúry najvyšších súdnych autorít na tom, kto za to môže a prečo je vylúčená absolútne nezáleží, podstatný je fakt, že neužíva svoj podiel. Preto žiada, aby súd návrhu vyhovel, lebo ide o zákonom garantované nároky, ktoré sa na súde priznávajú úplne bežne a aplikácia § 3 OZ v danom prípade absolútne neprichádza do úvahy. Poukazuje na to, že žalovaný v 1rade v predmetnej nehnuteľnosti vykonáva podnikateľskú živnosť, čo vyplýva z výpisu ŽR, nemá prevádzku, čiže všetky veci z podnikania, ktoré na to potrebuje, má v jej patriacej nehnuteľnosti, za užívanie ktorej jej nič neplatí. Pokiaľ to, že žalovaný v 1.rade je podnikateľ na základe výpisu zo ŽR stačí DÚ, musí na preukázanie jeho podnikateľskej činnosti tento doklad stačiť aj súdu. Predložila súdu krátkou cestou ako dôkazy: výpis z LV č. XXX, aktuálny výpis zo ŽR žalovaného v 1.rade, doklady o výpočte ekvivalentu za čo sa prenajímajú byty, zápisnice z pojednávanií, z ktorých vyplývajú ňou tvrdené skutočnosti, uznesenie NS 2Cdo 176/2016, judikát NS 4Cdo 277/2009, judikát 3Cdo 302/2009, ZP č. 39/2015, rozpis čo konkrétne žalovaní v 1 až 3 rade užívajú s presnosťou na cm², ZP 9/2011, dovolanie proti rozsudku vo veci 12C 18/2015. Pokiaľ ide o tvrdenia KS TN, že jej nič nebráni užívať nehnuteľnosť, odborný posudok o invalidite o stave chrbtice, pri stavbe domu prišla nielen o detstvo, ale aj o zdravie z dôvodu choroby nesmie byť v zime. Pokiaľ sa dom nevykuruje, na čo poukazuje 7 rokov, nemôže ho užívať bez samostatného vykurovacieho systému v rozsahu svojho podielu a taktiež bez kľúčov sa do nehnuteľnosti vojsť nedá. Celá záhrada je obrobená, sú tam čierne stavby, drevený prístrešok postavený bez jej súhlasu, žalovaný v 1.rade nemá súhlas na výkon podnikateľskej činnosti. Domáhala sa zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva. Prečo súd návrhu nevyhovel za daného stavu veci je jej záhadou, pričom žalovaní v 1. až 3. rade neustále od nej žiadajú plnenie povinnosti, financovanie celej údržby domu, absolútne ignorujú jej práva a o tom, že vložila svoje investície preukazuje originálom listu od žalovanej v 3.rade. Uvedené povinnosti sa nevyžadujú od žalovaného v 1.rade. Vzťahy medzi účastníkmi boli konfliktné roky, ona sa snažila v tejto domácnosti prežiť a v záujme domáceho kľudu podpísala to, čo jej bolo predložené, pretože inak by mala neuveriteľné problémy. Žalovaný v 2.rade je človek, ktorý neznáša odpor, on si neprial, aby z tohto majetku nadobudol čokoľvek jeho syn z prvého manželstva a pokiaľ by neboli nažive jej dve staré mamy, nikdy by podiel nedostala. Tieto dve dohliadali na majetkové záujmy, sledovali čo sa deje s jej peniazmi, pretože vedeli, že žalovaná v 3.rade sa o to starať nebude. Tá totiž uprednostňovala výlučne žalovaného v 1.rade. Ten dostával všetky výhody, všetko zadarmo a nechápe prečo tohto človeka tento súd ochraňuje. Ponúknuté kľúče od domu jej neboli ponúknuté a ani ich nežiadala z dôvodu, že sa pre incident so žalovanou v 3.rade z nehnuteľnosti odsťahovala a to kvôli jej agresívnemu chovaniu sa tam bála vstúpiť. Žalovaný v 2.rade ju v minulosti fyzicky napadol, keď neurobila to, čo chcel. O tom, že nehnuteľnosť nie je vykurovaná sa dozvedela z znaleckého posudku Ing. R., ktorý vypracovával posudok vo veci 17C 66/2010, tam je fotografická dokumentácia, sú tam pôvodné kotle a vie, že celá miestnosť, kde bolo pôvodne uhlie je prázdna, z čoho jasne vyplýva, že kotol na pevné palivo je odpojený, používa sa iba druhý kotol, vykuruje sa plynom a nehnuteľnosť sa v rámci šetrenia roky vykurovala tak, že kúrilo sa v kuchyni a v obývačke. Tam bola zima celé roky, pretože podľa pôvodnej projektovanej dokumentácie na 1.nadzemnom podlaží mal byť krb. Žalovaná v 3.rade ho dala zamurovať, premiestnila dvere. Keby sa kúrilo krbom, komín je v strede domu, tak by tam teplo bolo. Okrem toho, že sa dom nevykuruje svedčí aj zdrav. stav žalovanej v 3.rade, ktorá má iba jednu ľadvinu. V tej domácnosti, pokiaľ tam bývala, sa snažila, aby tam bolo teplo, ale keď

nastavila kúrenie prepili to s tým, že slniečko všetko vyhreje. Vonku bolo -10 stupňov. Okrem vyššie poškodenej chrbtice trpela roky na ťažké angíny, všetko choroby z prechladnutia a spamätávala sa roky. V tej domácnosti sa nezmenilo od jej odchodu v r. 2004 z hľadiska zariadenia spodnej časti a kotlov absolútne nič. V r. 1998 si žalobkyňa kúpila byt, nemohla v ňom hneď bývať z dôvodu nepriaznivej finančnej situácie. Do spornej nehnuteľnosti chodila až do r. 2004. Skutočnosť, že nič nekupovala, je klamstvo. Žalovaného v 2.rade zastupovala v spore o neplatnosť skončenia pracovného pomeru. Rovnako tak jeho syna z prvého manželstva, s ktorým má veľmi dobrý vzťah. Dôvodom, prečo odišla zo spoločnej domácnosti, boli finančné nezhody. Nie je pravda, že vzťahy boli usporiadané do r. 2004. Zdanlivo to fungovalo, kým bola ticho. Chcela sa slušne majetkovo vyporiadať, aby ju žalovaní vyplatili a o to sa bude usilovať. Na výplatu z majetkového podielu má právo a chce tieto absolútne nefunkčné, deštruktívne vzťahy, ktoré jej nič nedávajú a ktoré ju iba obťažujú, uzatvoriť. Keďže sa nemôže majetkovo vyporiadať, k tomuto sporu bola donútená, inú právnu možnosť nemám. Dvere do garáže sa zamykajú zvnútra. Žalovaní v 2. a 3. rade sa usilujú ju zničiť, zabiť, usilujú sa o jej život, vedľa, že ona záhradu obrábať nesmie.

15. Žalovaný v 1. rade v jeho výpovedi uviedol, že stavba bola skolaudovaná v r. 1980, v tom čase mala žalobkyňa cca 8 až 10 rokov, tak nevie ako sa mohla ona podieľať na výstavbe nehnuteľnosti, keď vtedy sa výstavba realizovala tak, že sa hádzalo do miešačky. Nevie, akým spôsobom ona vložila do nehnuteľnosti 400 000 Sk. Potvrdil, že sú vymenené vchodové dvere a aj zámky. Prístup do nehnuteľnosti je cez garážové dvere, na ktorých zámok 30 rokov vymenený nebol. Kľúče od vchodových dverí si nevyžiadala ani jej neboli ponúknuté z dôvodu, že spoluvlastník sa má zaujímať o svoj spol. podiel, ona tam cca 10 rokov nebola. Každoročne pripravuje 10 až 12m dreva, aby sa v nehnuteľnosti mohlo kúriť. Rovnako tak nemá už záujem opätovne preukazovať skutočnosť, že v predmetnej nehnuteľnosti nepodniká, túto skutočnosť v konaní 12C 18/2015 preukazoval firmou kde podniká a zároveň poukazuje na to, že v spornej nehnuteľnosti podnikateľ nemôže, pretože tam nachádzajúci sa kovoobrábajúci stroj je absolútne nevyhovujúci. Nie je pravdivá výpoveď žalobkyne v tom, že DZ v r. 1991 mala byť realizovaná z dôvodu, aby syn žalovaného v 2.rade zo spornej nehnuteľnosti nenadobudol nič. Keby to tak bolo, tak by on DZ v r. 2015 nedaroval jeho spol. podiel na žalovaných v 2. a 3.rade, užíva celú nehnuteľnosť a to preto, že dom je tak dispozične riešený, že keď chce prejsť do jeho izby resp. z nej do garáže, resp. do kotolne, tak musí prejsť cez celý dom. Veľká obývačka sa využíva príležitostne, keď príde brat z Bratislavy.

16. Žalovaný v 2.rade v jeho výpovedi uviedol, že je pravda, že vchodové dvere boli vymenené a s tým spojené aj zámky z dôvodu nevyhovujúcich dverí. Vchodové kľúče žalobkyne ponúknuté neboli, lebo žalobkyňa má k dispozícii kľúče od garáže a teda má prístup k spornej nehnuteľnosti. Čo sa týka sumy 400 000 Sk, ktorú udáva žalobkyňa, že investovala do nehnuteľnosti uviedol, že asi sú to peniaze so súdneho sporu prislúchajúce. Má za to, že v dome sa vykuruje dostatočne. Z dôvodu zdravotných problémov syna z prvého manželstva sa prerobila časť nehnuteľnosti - schody do záhrady, chodník a tú časť, ktorú žalobkyňa namieta, že bola vybudovaná bez jej súhlasu, prístrešok bol vyhotovený z dôvodu ochrany majetku, pretože pod prístreškom sa nachádza pivnica a opadával tam strop. Všetko podmokalo. Žalobkyne dňa 8.5.2016 poslal SMS v duchu „pani doktorka polovica záhrady je neobrobená, môžeš si zasiať čo chceš a čo zaseješ to budeš žat“. Odpoveď mu prišla v duchu: „ja som už zasiała, uvidíš čo vzíde“ a prišla žaloba. So synom z prvého manželstva má žalovaný v 2 .rade veľmi dobré vzťahy. Žalovaný v 1. rade ide riešiť situáciu tak, že si kúpil pozemok a ide stavať. Žalobkyňa si v roku 1998 zakúpila byt, avšak až do roku 2004 bývala s nimi v spol. domácnosti a neprispievala ničím na stravu, kúrenie. Žalovaný v 2. rade využíva len polovicu nehnuteľnosti, veľká izba sa nevyužíva, tá sa len temperuje. Garáž používa, v kotolni sa nachádzajú dva kotle, jeden plynový, jeden na pevné palivo. Vykuruje sa drevom, ktoré zabezpečuje žalovaný v 1. rade.

17. Žalovaná v 3.rade vo svojej výpovedi uviedla, že do r. 2004, pokiaľ žili v spol. domácnosti so žalobkyňou, neboli problémy. Žalovaná v 3. rade ako stavebná inžinierka, spolu s manželom nehnuteľnosť svojpomocne postavili. Pomoc zo strany žalobkyne pri stavbe nehnuteľnosti vidí v tom, že im ako deti, ju a žalovaného v1.rade, rodičia zobrali a pomohli im tým, že im na stavbe nezavadzali. Žalovaná v 3.rade uviedla, že nehnuteľnosť užíva v takom rozsahu ako sa dohodli. Nevyužíva v nehnuteľnosti veľkú obývačku, využíva ju len vtedy, keď príde syn žalovaného v 2.rade. Žalobkyňa, v čase keď nehnuteľnosť užívala, neprispievala žiadnou sumou na bývanie. Keď jej bolo tam zle, prečo bývala v spornej nehnuteľnosti, keď mala byť od r. 1998 do 2004.

18. Podľa § 137 ods. 1 a 2 OZ, podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci. Ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely všetkých spoluvlastníkov rovnaké.

19. Podľa § 139 ods. 1 a 2 OZ, z právnych úkonov týkajúcich sa spoločnej veci sú oprávnení a povinní všetci spoluvlastníci spoločne a nerozdielne. O hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov. Pri rovnosti hlasov, alebo ak sa väčšina alebo dohoda nedosiahne, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek spoluvlastníka súd.

20. Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

21. Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

22. Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

23. V konaní mal súd po vykonaní dokazovania za preukázané, že žalobkyňa a žalovaný v 1. rade boli podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX k. ú. F. C., každý v jednej polovici od roku 1991 do 16.11.2015, žalobkyňa a žalovaný v 2. a 3. rade sú podielovými spoluvlastníkmi od 16.11.2015 k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam, žalobkyňa v podiele 1 a žalovaný v 2 a 3 rade každý v 1 -ine na základe darovacej zmluvy zo dňa 7.10.2015.

24. Nehnuteľnosti boli žalobkyňi a žalovanému v 1. rade darované zmluvou v roku 1991 s tým, že obaja rodičia žalovaného v 1. rade ako darcovia si k predmetným nehnuteľnostiam ponechávajú právo doživotného bývania v rozsahu najmenej jednej izby s príslušenstvom. Z výpovedí strán sporu a z rozsudku tunajšieho súdu 12C 18/2015 mal súd zistené, že predmetné nehnuteľnosti do roku 2004 užívali strany sporu s tým, že žalobkyňa a žalovaný v 1. rade užívali samostatne každý jednu izbu a strany sporu spoločné časti domu a pozemky. V roku 2004 sa žalobkyňa odsťahovala zo spoločnej domácnosti, pričom žalovaný v 1. a 3. rade po odsťahovaní sa žalobkyne z domu i naďalej užívali nehnuteľnosti v tom rozsahu ako predtým (žalovaný v 1. rade jednu izbu a žalovaný v 2. a 3. rade dve izby a všetci spoločne ostatné časti domu a pozemky) a sami začali uhrádzať a i v súčasnosti hradia všetky náklady súvisiace s nehnuteľnosťami, vrátane dane z nehnuteľností.

25. Súd mal z rozsudku tunajšieho súdu 12C18/2015 preukázané, že od roku 2004, pre zlé vzájomné vzťahy medzi žalobkyňou a žalovanými v 2. a 3. rade, nehnuteľnosti neužíva, pričom sa užívanie nehnuteľností sama zriekla a ako sama žalobkyňa uviedla, tieto nehnuteľnosti ani užívať nechce.

26. Jediným spôsobom, akým by žalobkyňa mala záujem nehnuteľnosti užívať, by bolo vytvorenie samostatnej bytovej jednotky v rodinnom dome, s tým, že prerobený byt by prenajímala tretej osobe. Z vyššie uvedeného tvrdenia žalobkyne je zrejmé, že žalobkyňa sama nemala a ani v súčasnosti nemá záujem predmetné nehnuteľnosti osobne užívať.

27. Z vykonaného dokazovania v tomto spore vyplynulo, že žalovaný v 1. a 3. rade užíva nehnuteľnosti v tom istom rozsahu ako v čase keď nehnuteľnosti užívala aj žalobkyňa a v rovnakom rozsahu ako je uvedené v rozsudku tunajšieho súdu 12C 18/2015, a to na základe dohody medzi žalovanými v 1. a 3. rade. Žalobkyňa sa sama rozhodla, pre zlé vzťahy medzi ňou a žalovanými v 1. a 3. rade, nehnuteľnosti neužívať. V poslednom období (asi 7 rokov spätne) sa zmenilo len to, že žalovaný v 1. rade užíva izbu žalobkyne. Z piatich izieb, nachádzajúcich sa v dome, žalovaný v 1. rade užíva len jednu. Samozrejme, spolu s touto izbou užíva i spoločné časti domu spolu so žalovanými v 2. a 3. rade a pri rôznych rodinných príležitostiach sa zdržiava aj v najväčšej izbe domu, v obývačke na I. nadzemnom podlaží a teda okrem výlučného užívania jednej izby, užíva v miere potrebnej z dôvodu účelného využitia nehnuteľností aj ďalšie časti domu v tom rozsahu, v akom by tieto časti domu užívala aj žalobkyňa, v prípade, že by z domu neodišla, tak ako i ona tieto časti domu užívala predtým, ako z nehnuteľností odišla.

28. Žalobkyňa predloženým výpisom zo živnostenského registra na žalovaného preukazovala, že žalovaný v 1. rade v mieste svojho bydliska, konkrétne v garáži rodinného domu podniká (a teda užíva tento priestor domu v prevažnej miere sám a teda nad rámec veľkosti svojho spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnostiam), pretože v živnostenskom registri má ako miesto svojho podnikania uvedenú adresu totožnú s miestom svojho bydliska. Žalobkyni listom zo dňa 5.1.2016 Okresný úrad Prievidza, odbor živnostenského podnikania odpovedal ohľadom jej žiadosti o zrušenie zápisu miesta podnikania zo dňa 8.12.2015, že žalovaný v 1. rade splnil podmienku ohlásenia adresy miesta podnikania v čase ohlásenia živnosti v zmysle živnostenského zákona. Výpoveďou žalovaného v 1. rade súd mal zistené, že kovoobrábajúci stroj v garáži je nevyhovujúci a poukázal na konanie tunajšieho súdu 12C 18/2015, v ktorom preukazoval nepodnikanie v predmetných nehnuteľnostiach. Súd mal z uvedeného konania zistené, že žalovaný v 1. rade vykonáva svoju podnikateľskú činnosť v areáli spoločnosti STROJÁRNE PKH, a.s., Strojárska 4, Prievidza a takisto so žalovaným v 1. rade predložených faktúr za odber elektrickej energie z dvoch rôznych ročných časových období (v ktorých obdobiach nebol zistený vysoký odber elektrickej energie v mieste bydliska žalovaného v 1. rade, skutočnosť ktorá vylučuje každodenné používanie starého sústruhu na podnikateľské účely žalovaným v 1. rade), mal súd zistené, že tieto tvrdenia žalobkyne nie sú pravdivé.

29. Žalobkyňa ďalej tvrdila, že v užívaní predmetných nehnuteľností jej bráni zlý zdravotný stav, ktorý preukázala odborným posudkom o invalidite /ochorenie chrbtice/, uviedla že, pri stavbe domu prišla nielen o detstvo, ale aj o zdravie, z dôvodu choroby nesmie byť v zime. Dom sa nevykuruje, na čo poukazuje 7 rokov a taktiež bez kľúčov sa do nehnuteľnosti nedá vojsť. Tieto skutočnosti uvádzané žalobkyňou považuje súd za nepravdivé. V rodinnom dome nepretržite všetci traja žalovaní bývajú, dom sa vykuruje a taktiež nie je pravdou, že by sa žalobkyňa v minulosti aj za žalované obdobie domáhala vstupu do domu, neboli jej vydané kľúče a z tohto dôvodu nemôže dom užívať. Ide o subjektívne a účelové tvrdenie žalobkyni, ktoré v súdnych konaniach uvádza opätovne. Pokiaľ žalobkyňa neprejavila ani základnú snahu užívať domu, žiadať kľúče, hoci cez garáž sa do domu môže stále dostať, nemôže podľa názoru súdu tento postoj použiť na zdôvodnenie finančného nároku uplatneného v konaní, išlo by o zjavné zneužitie práva. Žalovaný v 1. rade potvrdil, že do domu sa vždy dá dostať cez garážové dvere, na ktorých nebol zámok menený 30 rokov. Rovnako k vykurovaniu vysvetlil, že dom sa vykuruje pevným palivom. Opätovne poukázal, že fakticky v dobe nevykonáva podnikateľskú činnosť, čo preukazoval už v minulom súdnom konaní a s ktorou skutočnosťou sa súd už vysporiadal. Len samotné evidovanie sídla jeho podnikania neznamena, že podnikateľskú činnosť aj v skutočnosti na tejto adrese vykonáva, ide len o evidenčný význam.

30. Po vykonanom dokazovaní aj v tejto veci nemohol súd dospieť k inému záveru ako k tomu, že nárok žalobkyne je nedôvodný. Ako konštatoval aj odvolací súd nárok spoluvlastníka na náhradu za neužívanie spoločnej veci v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu vyplýva z citovaných zákonných ustanovení, jeho predpokladom je užívanie tejto veci druhým spoluvlastníkom nad rozsah jeho spoluvlastníckeho podielu. Neužívanie veci v rozsahu spoluvlastníckeho podielu musí byť dôsledkom jej užívania druhým spoluvlastníkom nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu. Takýto nárok nevzniká v prípade, ak spoluvlastník užíva len časť veci v rozsahu neprevyšujúcom jeho spoluvlastnícky podiel, pretože v takomto prípade nič nebráni druhému spoluvlastníkovi, aby sa tiež podieľal na svojom užívacom oprávnení. Ani v tomto konaní nepreukázala žalobkyňa taký objektívny dôvod, ktorým by potvrdila, že nemôže užívať časť nehnuteľností v spoluvlastníctve či už so žalovaným v 1. rade, resp. so žalovanými v 1. a 3. rade. Tento záver vyjadril prvostupňový súd vo veci 12C 18/2015, pričom od tohto rozhodnutia k žiadnej podstatnej zmene nedošlo. Žalobkyňa z domu odišla z vlastnej vôle, tento stav pretrvával aj v tomto konaní, žalobkyňa nepreukázala, že by jej vo výkone jej práv bránil niektorí zo žalovaných, výkonom svojho práva žalobkyňa nesleduje účel, ktorý vyplýva z § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka - ekonomický ekvivalent za vylúčenie z užívania podielu. To, že žalovaný v 1. rade previedol darovacou zmluvou na žalovaných v 2. a 3. rade svoj spoluvlastnícky podiel ešte nemení povahu nároku žalobkyne a povinnosť preukázať objektívny dôvod, že nemôže užívať „svoj spoluvlastnícky podiel“. Súd len odkazuje na skutkové závery uvedeného súdneho rozhodnutia, ktoré podrobne a presvedčivo opisujú okolnosti narušenia vzťahov medzi žalobkyňou a žalovanými v 2. a 3. rade a len z dôvodu zabránenia opakovania pre žalobkyňu bolestivých tvrdení ich znovu v tomto odôvodnení súd neuvádza. Žalovaní v 1. rade počas existencie jeho spoluvlastníckeho podielu nemôže nijako niesť ťarchu za to, že vzťahy medzi žalobkyňou a

žalovanými v 2. a 3. rade boli narušené, podľa výpovede žalovaného v 1. rade jeho spôsob užívania nehnuteľností za žalované obdobie aj v tomto spore nebol vo väčšom rozsahu než mu podľa jeho vlastníckeho práva patril, aj za toto obdobie trval stav, že žalobkyňa sa užívania nehnuteľnosti nedomáhala, v tomto jej nebolo ani jedným zo žalovaných zabraňované. Dom užíva tak, že keď chce prejsť do svojej izby alebo do garáže, musí prejsť cez celý dom, veľká obývačka sa využíva len príležitostne. Rovnako obaja žalovaní potvrdili, že pravidelne užívajú len časť domu, veľkú obývačku užívajú len keď príde syn žalovaného v 2. rade. Záverom súd konštatuje, že do určitej miery chápe pocit „nespravodlivosti“ na strane žalobkyni, ktorý sprevádza žalobkyňu už od detstva v súvislosti s jej narušeným vzťahom s matkou, teda žalovanou v 3/ rade, ktorý postoj je umocnený aj situáciou, keď doposiaľ nebolo možné zrušiť a vyporiadať podielové spoluvlastníctvo. Ale aj naďalej súd zastáva názor, že nárok žalobkyne nie je dôvodný.

31. Súd rozhodol o náhrade trov konania v súlade s ust. § 255 CSP tak, že úspešným žalovaným v 1., 2. a 3. rade nárok na náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že im v konaní žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie sa podáva na Okresný súd Prievidza v troch vyhotoveniach (§ 357 písm. d) CSP v spojení s § 362 ods. 1 CSP). Odvolanie musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisovú značku konania, podpis) označenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1, 2 CSP.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (§ 370 CMP).